

nødvendigt; men det er dog muligt, at naar det kommer for Retten, kommer den Anstuelse frem: nei, vi ville have ganske andre Oplysninger; og saa kan man ikke faae dem. Flertallet har nu imidlertid ment ikke at kunne tage Hensyn til de Grunde, som Høiesteret har givet, og til den Indstilling, som den er fremkommen med. De Grunde, hvorpaa det be- raaber sig, ere navnlig to. Den ene er, at hvis Sagerne nu skulde baade for Overretten og Høiesteret, vilde Delinkventomkostningerne blive større, og den anden Grund er den, at Arrestanterne saa maaske kunde komme til at blive holdte længere Tid i Baretægtsarrest. Hvad det angaar, at Omkostningerne skulde blive større, tror jeg ikke, det er Tilfældet; thi det maa erindres — i det Mindste er det saaledes i den øvrige Del af Landet — at de fleste af de Sager, som indantes for Overretten, komme ikke videre. Baade det Offentlige og Delinkventerne ere tilfredse med den Dom, som Overretten giver, og det er heldigvis kun i de sjældneste Tilfælde, at Sagerne indbringes for Høiesteret. Jeg kan ikke tro Andet, end at det Samme vil blive Tilfældet med de bornholmste Sager, og er det Tilfældet, saa erindrer jeg om, at Salærerne til Defensor og Aktor dog ved Overretten ere ikke saa lidt mindre end ved Høiesteret. Altsaa vilde i de Sager, som ikke komme længere end til Overretten, Delinkventomkostningerne blive mindre end hidtil. Ganske vist, i de Sager, som komme op til Høiesteret, vilde de blive noget større; men jeg maa bemærke, at selv om ogsaa Udgiften bliver noget større i dette Tilfælde, vil dette blive langt opveiet ved, at de fleste Sager afgjøres ved Overretten, hvorved Omkostningerne blive mindre. Hvad dernæst angaar den Sympathi for Arrestanterneovre paa Bornholm, den Udset, der kunde være til, at de komme til at være længere Tid i Baretægtsarrest, indser jeg aldeles ikke, hvorfor de Herrer Forbrydereovre paa Bornholm skulde stilles anderledes end i hele det øvrige Land; naar hele det øvrige Land kan have tre Instantser, selv om Forbryderne der- ved blive nøbte til at sidde længere Tid i Baretægtsarrest, indser jeg ikke, hvorfor de Forbrydere, som begaa Noget derovre, skulde have det præ foran Andre, at de komme til at blive holdte kortere Tid i Baretægtsarrest. Jeg kan altsaa ikke se, at der egentlig kan tillægges de to Grunde, som det ærede Flertal har fremsat, nogen reel Betydning. Det ærede Flertal har stillet Forslag om en Dagsorden, hvori Følgetinget skal vedtage, at Ministeren tilkjendegiver, „at der tilkommer Sagføreren ved Høiesteret en Ret til at kræve Sultitsjager nærmere oplyste“, og at en saa-

dan Tilkjendegivelse „maa antages paa en for Tiden efter Omstændighederne tilstrækkelig Maade at afhjælpe forekommende Mangler ved slige Sagers Behandling i foregaaende Instantser.“ Nu vil jeg for det Første bemærke, at jeg aldeles ikke har hørt en eneste Bemærkning om, at en Underret nogenstunde har neget at tage et Andragende fra en Høiesteretslagsfører om nærmere Oplysninger til Følge (Vet h, So!) Ja, jeg har ikke hørt det; der er ikke meddelt Noget, i det Mindste her i den offentlige Debat, at noget Saadant er bleven neget; og hvad selve Sagen angaar, at det „maa antages“, at en saadan Tilkjendegivelse „for Tiden efter Omstændighederne“ vil være tilstrækkelig, skal jeg bemærke, at det forekommer mig, at der er aldeles ikke givet nogensomhelst Grund, hvorfor dette „maa antages“. Vi have foreløbig her for os kun Høiesterets Skrivelse, hvori den paa udførlig Maade motiverer, hvorfor den ønsker, at Sagerne skulle behandles i tre Instantser, og saa skulde man dog have antaget, at Flertallet, naar det siger, at det „maa antages“ o.s.v., saa havde i Præmisserne motiveret denne sin Antagelse nærmere. Det har det imidlertid ikke; det forekommer mig ikke, at der staar et Ord herom. Det Æneste, det har sagt, er de to Grunde med Delinkventomkostningerne og Baretægtsarresten, men det henhører ikke herunder. Jeg kan altsaa med Bestemthed paastaa, at Alt, hvad Høiesteret har sagt, ikke paa nogensomhelst Maade er afkræftet af Flertallet, der er efter min Mening ikke engang forsøgt derpaa. Jeg kan derfor ikke Andet end fra- raade, at Flertallets Beslutning vedtages, og jeg maa indstille, at det høie Thing vil ved- tage den Redaktion af dette Forslag, som er foreslaaet af mig, altsaa, at de offentlige Sager paa Bornholm i Fremtiden skulle behandles gennem alle tre Instantser ligesom i det øvrige Land. Dermed vil jeg slutte foreløbig.

Klein: Jeg kan i alt Væsentligt henholde mig til det ærede Mindretal i Udvalget og altsaa slutte mig til de Udtalelser, vi i dette Dieblit have hørt. Det vil imidlertid, haaber jeg, findes ganske naturligt, at jeg, naar jeg er tilstede her i dette Thing, paa en Maade som en Repræsentant for Høiesteret, som har sat hele denne Sag i Bevægelse, dog ogsaa siger et Par Ord om denne Sag. Jeg skal ikke udtale mig mod Udvalgets Flertal eller for den Sags Skyld hele Udvalget, forsaavidt det har ment, at der ikke er tilstrækkelig Grund til at forandre de ikke videre betydningsfulde Særbestemmelser, som gjælde med Hensyn til Appel af bornholmste